ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Ὑπὸ SULAMITH S. NARDI

Μέρος Γ'.

ΜΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς καὶ μὲ μίαν αὐξουσαν ἐπιτυχίαν, αἱ νεαραὶ γυναῖκες εἰσῆλθον εἰς τοὺς τρόπους ζωῆς τοὺς ὁποίους εἰσήγαγον αἱ παλαιαὶ πρωτοπόροι. Εἰς τοῦτο ἔγκειται μία πνευματικὴ ἐπανάστασις καὶ αἱ ἀνατολίτισσαι γυναῖκες τὴν ἐννοοῦν καὶ τὴν ἐκτιμοῦν πολὺ συντόμως. Εἰς μίαν νέαν πόλιν τοῦ Νέγκεβ, εἰς τὸ τέλος μιᾶς προεκλογικῆς συγκεντρώσεως ὀργανωθείσης ὑπὸ τοῦ γυναικείου Τμήματος ἑνὸς πολιτικοῦ κόμματος, μία νεαρὰ μαροκινὴ μὲ τὸν μπεμπὲ εἰς τὴν ἀγκάλην της ἐσηκώθη καὶ εἶπε: «Εὐχαριστοῦμεν τὸν ὁμιλητὴν ὁ ὁποῖος μᾶς εἰσήγαγε εἰς ἕνα κόσμον πλέον ἐκτεταμένον.» Ἕνα παρόμοιον αἴσθημα ὑπῆρχε εἰς τὸ πνεῦμα τῶν τεσσαράκοντα μὴ εἰδικευμένων ἐργατριῶν αἱ ὁποῖαι ἀνῆκον εἰς μίαν περιοχὴν ἀναπτύξεως καὶ ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ Προέδρου τοῦ Κράτους εἰς τὴν κατοικίαν της. Ἐδιαλέχθησαν ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν· προήρχοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, τὸ Ἰράκ, τὸ Ἰρὰν καὶ τὸ Μαρόκον καὶ ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ εἰς τὰ δημόσια ἔργα. Ἕνας δημοσιογράφος ποὺ παρευρίσκετο εἰς τὴν ὑποδοχήν, ἐδημοσίευσε τὴν ἀκόλουθον φράσιν λεχθεῖσαν ἀπὸ μίαν γυναῖκα ποὺ μένει εἰς τὸ Νέγκεβ: «Ὅταν θὰ εἶμαι μόνη μου αὔριον, θὰ αἰσθάνωμαι τιμημένη σὰν μία βασίλισσα καὶ θὰ φύγω διὰ τὴν ἐργασίαν χαρούμενη.»

Ὁ αὐτοσεβασμὸς καὶ ἡ ἅμιλλα αἱ ὁποῖαι γεννῶνται ἐκ τῆς ἐπαφῆς μὲ τὰς νέας ἰδέας διεγείρονται εἰς τὰς ἀνατολίτισσας γυναῖκας τῶν χωρίων ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν νεαρῶν τῆς κοινότητός των αἱ ὁποῖαι ἐπιτυγχάνουν ὡς κοινωνικοὶ λειτουργοὶ ἢ διδασκάλισσαι καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν διαλέξεων τὰς ὁποίας ὀργανώνουν οἱ γυναικεῖοι σύνδεσμοι.

Σύγχρονοι γνώσεις, εἰς τὸ μαγειρεῖον ἢ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν προϊόντων τοῦ ἀγροκτήματος των εἰς τὰς ὁποίας δὲν εἶχον ἐξοικειωθῆ, μαθήματα ραπτικῆς καὶ διδασκαλία οἰκοκυρικῆς γίνονται εἰς τὰς γυναῖκας εἰς τὰ χωρία τῶν μεταναστῶν ὑπὸ τοῦ Κέντρου Οἰκοκυρικῆς Οἰκονομίας ἱδρυθέντος μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀποστολῆς Βοηθείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἀνυψώνοντες τὴν στάθμην τῆς ἐργασίας τῆς γυναικὸς εἰς τὸ ἀγρόκτημα, συνεισφέρουν ὄχι μόνον εἰς τὴν προσωπικήν της ἀνάπτυξιν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς οἰκογενείας εἰς τὴν ἀγροτικὴν ζωήν.

Ἕνα παρόμοιον σχέδιον ἂν καὶ ἐλαφρῶς βραδύτερον ὀφείλεται κυρίως μεταξὺ τῶν ἀράβων γυναικῶν μὲ τὴν πρωτοβουλίαν ἑνὸς τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐργαζομένων Γυναικῶν διευθυνομένου ἀπὸ μίαν νεαρὰν γυναῖκα μεγάλης ἱκανότητος μετανάστριαν ἐξ Ἰράκ. Γυναικεῖαι λέσχαι ἐδημιουργήθησαν εἰς ἀριθμὸν ἀκαταπαύστως αὐξανόμενον εἰς ἀραβικὰ χωρία ὅπου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανεὶς μίαν ἀνεξάρτητον κοινωνικὴν καὶ πνευματικὴν ζωὴν διὰ τὰς γυναῖκας. Εἰς τὰς λέσχας αὐτὰς διδάσκουν ταυτοχρόνως τὴν ραπτικήν, τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, τὰς φροντίδας διὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὴν ἑβραϊκὴν γλῶσσαν. Μερικαὶ ἄραβες γυναῖκες συμμετέχουν ἐπίσης ἐνεργῶς εἰς τὰς ἐργασίας καὶ εἰς τὰς διαλέξεις τοῦ Συμβουλίου. Νεαρὲς κοπέλλες τῶν κοινοτήτων τῶν μειονοτήτων, κυρίως χριστιανικῶν ἀλλ' ἐπίσης μουσουλμανικῶν παρακολουθοῦν μαθήματα νοσοκόμου καὶ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ ὀργανούμενα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Αἰωνόβιοι συνήθειαι δὲν ἐκριζώνονται ἐντὸς μιᾶς μόνης δεκαετηρίδος ἀλλὰ εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ προσεχὴς γενεὰ Ἀράβων καὶ ἀνατολιτισῶν Ἑβραίων γυναικῶν εἰς τὸ Ἰσραὴλ θὰ ζήσῃ κατὰ τρόπον πλέον δυτικόν. Ἡ εὐχάριστος παρουσία φούρνων ἀεριόφωτος καὶ ἠλεκτρικῶν ψυγείων εἰς τὰ μαγειρεῖα τῶν ἀνατολίτισσων γυναικῶν τῆς ἐργατικῆς τάξεως εἶναι ἤδη ἕνα σύμπτωμα ἀξιοσημείωτον ὡς ἐπίσης ἡ αὐξάνουσα χρησιμοποίησις διατηρημένων τροφῶν ἢ πακεταρισμένων πρᾶγμα ποὺ ἦτο ἐντελῶς ξένον εἰς τὰς συνηθείας τῶν μητέρων των. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι περισσότερον ἐνδιαφέρον ἀκόμη, ἡ θέσις τῆς γυναικὸς εἰς τὸ σπίτι ἀλλάζει ριζικῶς καὶ τὸ πατριαρχικὸν σχῆμα τῆς οἰκογενείας ποὺ χρονολογεῖται ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἐθραύσθη. Δυνάμεθα ἐπίσης νὰ διακρίνωμεν μίαν τάσιν νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν καὶ μία μεγαλειτέρα φροντίς, τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν μικροτέραν οἰκογένειαν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ νὰ λαμβάνῃ νύμφην ὁ ἄνδρας περισσότερον μὲ τὴν ἐκλογήν του παρὰ ἕνας ἄνδρας διαλεγμένος ἀπὸ τοὺς γονεῖς, κάμνει ραγδαίας προόδους μεταξὺ τῶν νέων οἱ ὁποῖοι ἦλθον πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν ἀπὸ χώρας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἢ τῆς βορείου Ἀφρικῆς μὲ ἤθη πολὺ διάφορα.

ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Κοινωνικαὶ μεταβολαὶ τόσον βαθεῖαι ὅσον αὐταὶ εἶναι ἀναποδράστως συνοδευμέναι μὲ συγκρούσεις καὶ διαταραχάς. Καὶ ἀκόμη περισσότερον, αἱ μοντέρνες γυναῖκες ἔχουν ἐπίσης νὰ παλαίσουν παντοῦ μὲ τὴν κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος καὶ πολλαὶ ζητοῦν ἀκόμη τὸν τρόπον νὰ συμβιβάσουν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῆς ἐργασίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ σταθερὰ ἔντασις μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἀναγκῶν δὲν δύναται νὰ ἐλαττωθῇ παρὰ διὰ τῆς κατακτήσεως τῶν ἀναγκῶν καὶ ἱκανοτήτων τῶν γυναικῶν καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν διευθετήσεων ποὺ προορίζονται νὰ καθιστοῦν ἀνεκτοτέρας τὰς ποικίλας προσπαθείας τῆς ζωῆς των. Ἐδῶ εἰς τὸ Ἰσραὴλ ἡ κατανόησις αὐτὴ εἶναι σχετικῶς πολὺ διαδεδομένη· ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς νομοθετικῶν διατάξεων, καὶ μία μεγάλη βοήθεια δίδεται εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἀπὸ τὰς φεμινιστικὰς ὀργανώσεις. Ἐν τούτοις, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ κιμπουτσεὶμ ὅπου ἡ ἐξωτερικὴ τάξις φαίνεται ὅτι ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος μίαν πλήρη ἰσότητα εἰς τὰς δέκα ὀκτὼ χιλιάδας γυναῖκας αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται ἐκεῖ, ὑπάρχει μία τάσις ὄχι μικρά, νὰ περιορίζουν τὴν πλειονότητα τῶν γυναικῶν εἰς τὰς ἐκ παραδόσεως φροντίδας τοῦ μαγειρείου, τοῦ πλυσίματος καὶ τῶν φροντίδων διὰ τὰ παιδιά. Εἰς τὸ κιμποὺτς αἱ ἐνέργειαι πραγματοποιοῦνται εἰς τὴν σειρὰν μὲ ἕνα τρόπον συλλογικὸν καὶ ὄχι ὅπως εἰς μίαν ἰδιωτικὴν οἰκογένειαν· ἀλλὰ πολλαὶ δὲν ἱκανοποιοῦνται. Τοιουτοτρόπως τὸ πρόβλημα τῆς θέσεως τῶν γυναικῶν παραμένει ἄλυτον εἰς μίαν ἐκ τῶν πλέον προοδευμένων συγχρόνων κοινοτήτων.

Εἰς τὴν ἀγροτικὴν κοινωνίαν, αἱ ἐργάτριαι γυναῖκες ἔχουν εἰδικὰ αἰτήματα. Αὐταὶ αἱ διεκδικήσεις διατυπωθεῖσαι ἀπὸ τὰς κυριωτέρας γυναικείας ὀργανώσεις πρὸ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τοῦ 1959, περιλαμβάνουν τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ ἴσου ἡμερομισθίου· τὴν αὐτόματον καταγραφὴν ὅλων τῶν οἰκογενειακῶν περιουσιῶν εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ συζύγου καὶ τῆς γυναικός· τὴν καταβολὴν τῆς ἀσφαλείας —γήρατος ἴσης μὲ ἐκείνην τῶν ἀνδρῶν διὰ τὰς νοικοκυράς· τροπολογίαν εἰς τὸν νόμον περὶ φόρου εἰσοδήματος, οὕτως ὥστε αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες νὰ δύνανται νὰ ἐκπίπτουν ἀπὸ τὸ εἰσόδημά των τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα δαπανοῦν διὰ νὰ βοηθῶσιν εἰς τὸ σπίτι· τὴν σύστασιν εἰδικῶν δικαστηρίων ἀσχολουμένων δι' οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις· εἰδικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν παιδιῶν τῶν διεζευγμένων γονέων.

Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ λεπτὸν πρόβλημα τοῦ προσωπικοῦ κανονισμοῦ —καὶ μάλιστα τοῦ γάμου καὶ τοῦ διαζυγίου— εἶναι ἀκόμη ἕνα ἀντικείμενον φιλονικείας. Ἡ δικαστικὴ κληρονομία τῶν καθεστώτων τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἐντολῆς ἐπέτρεπε τὴν θρησκευτικὴν δικαιοδοσίαν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν διὰ κάθε κοινότητα τῆς χώρας. Συμφώνως πρὸς τὸν ραββινικὸν νόμον, οἱ ἄνδρες δύνανται νὰ χωρίζουν ἀπὸ τὴν γυναῖκα των ἀλλὰ μία γυναῖκα δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ διαζύγιον ἀκόμη καὶ ἂν ὁ σύζυγός της εἶναι τρελλὸς ἢ ἐγκατέλειψε τὴν οἰκογένειάν του· ἡ φύλαξις τῶν οἴκων ἑνὸς διεζευγμένου ζεύγους εἶναι διαπιστευμένη εἰς τὸν πατέρα· αἱ γυναῖκες δὲν ἀναγνωρίζονται ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τῶν ραββινικῶν δικαστηρίων. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι παρὰ τὸν ἀνθρωπισμὸν καὶ τὴν κατανόησιν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν γενικῶς τὰ δικαστήρια αὐτά, ἡ πλήρης ὑπακοὴ εἰς τὸν ραββινικὸν κώδικα πιθανὸν νὰ εἶναι τὸ αἴτιον δυσκολωτάτων καταστάσεων. Τοιουτοτρόπως ὑπάρχει μία δυνατὴ ἀντίθεσις εἰς ὡρισμένους κύκλους ἔναντι αὐτῆς τῆς διαδικασίας καὶ μία πίεσις ἐκ μέρους μιᾶς καλῆς μερίδος τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ πολιτικοῦ γάμου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, πρέπει νὰ σημειωθῇ μία ὡρισμένη πλαστικότης εἰς τοὺς κόλπους ἀκόμη καὶ τῆς ὀρθοδόξου κοινότητος. Ἡ κατάστασις τῶν γυναικῶν εἰς αὐτὴν πράγματι ἤλλαξε σοβαρῶς εἰς μερικὰς δεκαετηρίδας. Ὅταν χαλουτσείμ, πρωτοπόροι, ἀφιχθέντες ἐκ Πολωνίας περὶ τὸ 1920, ᾐσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην μιᾶς ὀργανώσεως ἡ ὁποία ἀπέβη εἰς Ἀποὲλ Ἀμιζραχί, τὴν ἐποχὴν αὐτὴν οἱ κοπέλλες δὲν προσεκλήθησαν εἰς τὰς πρώτας συγκεντρώσεις. Τὸ 1959 ὁ κατάλογος Μιζραχί — Ἀποὲλ Ἀμιζραχὶ διὰ τὰς ὑποψηφίας εἰς τὴν Κνέσσετ περιελάμβανε μίαν γυναῖκα, τὴν Καν Τοβὰ Σανεδραΐ ἥτις εἶναι σήμερον τὸ πρῶτον ὀρθόδοξον γυναικεῖον μέλος τῆς Κνέσσετ. Ὑπάρχει ἕνας δεσμὸς ἀπευθείας μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς νεαρᾶς κόρης ἡ ὁποία εὑρίσκετο ἔξω, κοντὰ στὰ παράθυρα τῆς αἰθούσης ὅπου ἐλάμβανε χώραν ἡ πρώτη συγκέντρωσις τῆς Ἀποὲλ Ἀμιζραχὶ εἰς Τὲλ Ἀβὶβ πρὸ τεσσαρακονταετίας περίπου. Εἰς τὰ κιμπουτσεὶμ τῶν ὀρθοδόξων, ὁ ρόλος τῆς γυναικὸς ὁμοιάζει πολὺ μὲ ἐκεῖνον εἰς τὰ λαϊκὰ κιμπουτσείμ. Ἐκεῖ θὰ εὕρετε τὴν γυναῖκα συμμετέχουσαν ἀκόμη εἰς κύκλους σπουδῶν τοῦ Ταλμοὺδ ἢ τῆς φιλοσοφίας καὶ εἰς συζητήσεις ἐπὶ προβλημάτων ἐκπαιδεύσεως ποὺ ἡ μητέρα της καὶ ἡ γιαγιά της δὲν εἶχον κάμει ποτέ.

Παράδοσις καὶ ἐπαναστατικὸς μοντερνισμός, Δύσις καὶ Ἀνατολή, συναντῶνται σταθερὰ εἰς τὴν ζωὴν τῶν γυναικῶν εἰς τὸ Ἰσραήλ. Ἐν μέσῳ τῶν συμπλέκτων καὶ ἀντιφατικῶν ἐξελίξεων, ἡ κυριαρχοῦσα ἐντύπωσις εἶναι ἐκείνη τῆς μεγάλης καὶ ἀξιοσεβάστου εἰσφορᾶς τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες προσφέρουν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον φθάσει αἱ γυναῖκες πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Κράτους εἶναι ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς ταχείας ἐξυψώσεως τῶν συνθηκῶν τῶν γυναικῶν μεταξὺ τῶν νέων μεταναστῶν καὶ τῶν μεταβολῶν αἱ ὁποῖαι εἶναι αἰσθηταὶ εἰς τὴν ἀραβικὴν κοινότητα. Αἱ μεταβολαὶ αὐταὶ δὲν δύνανται νὰ μὴ ἔχουν μίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν τῆς γυναικός, ὅπως καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ζητήματα, τὸ Ἰσραὴλ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πράκτωρ καταλυτὴς διὰ τὴν πρόοδον μιᾶς ἐκτεταμένης περιοχῆς ἡ ὁποία ἀρχίζει νὰ διασπᾶται μὲ τὸ παρελθόν.

Ἕνα παραμμῦθι τοῦ Πέσσαχ

ΤΟ ΠΕΣΣΑΧ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΥΣΕΝΒΑΛΔ

Τῆς RACHEL MINC

Ἡ ἀνοιξιάτικη βραδυὰ ἔπεφτε εἰς τὸ στρατόπεδο. Ὄχι μακρυά, εἰς τὸ θαυμάσιο δάσος τῆς Τουρίγγης ἕνας νεαρὸς θάμνος ἀνατριχιάζει μεταξὺ τῶν ἐλάτων καὶ πανυψήλων δένδρων.

Ὁ Δαυῒδ ἕνας νεαρὸς 15 ἐτῶν, στηριζόμενος εἰς τὰ σιδερένια κάγκελα τοῦ παραθύρου ἀναπνέει. Τῇ φορᾷ αὐτῇ δὲν ἀντιλαμβάνεται παρὰ τὸ μεθυστικὸ ἄρωμα τῆς γῆς καὶ ὄχι τὸν φρικτὸν καπνὸν ποὺ ἀναδίδεται ἀπὸ κάποιο μέρος.

Αἱ ἀναμνήσεις τὸν κυριεύουν. Ἕνα χωριὸ εἰς τὴν Πολωνίαν. Ὁ πατέρας, ράπτης, ἁπλώνει εἰς τὸ τραπέζι ἕνα κομμάτι ὕφασμα καὶ σιγοτραγουδάει... Εἶναι γιὰ τὸν Δαυΐδ, τὸν μοναχογιό του, ποὺ κόβει ἕνα κουστούμι καινούργιο γιὰ τὸ Πέσσαχ. Καὶ ἡ μητέρα; Χαμογελᾶ καὶ καθαρίζει μὲ σβελτοσύνη τὸ σπίτι γιὰ τὴ γιορτή...

Ὁ πατέρας ἀστράφτει στὸ καθαρὸ πουκάμισό του. Ρίχνει ἕνα βλέμμα γεμάτο τρυφερότητα στὴ γυναῖκα του τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ τοῦ λέγῃ: «Πολυαγαπημένη μου—τὰ ἔκαμες ὅλα ὅπως τὸ Σέδερ μας πάρῃ τὴν λαμπρότητα ποὺ τοῦ ἀξίζει.» Ἔπειτα ἀρχίζει νὰ ψάλλῃ: «Εἴμεθα δοῦλοι εἰς τὴν Αἴγυπτον.»

«Ἀλλά, τώρα, εἴμεθα περισσότερο βασανισμένοι ἀπὸ ὅλες τὶς σκλαβιές» θέλει νὰ φωνάξῃ ὁ Δαυΐδ. Συγκρατεῖται. Θὰ ἦτο κρῖμα νὰ διακόψῃ τὸ χρυσὸ νῆμα τῶν ἀναμνήσεών του.

Ἡ μητέρα σκύβει καὶ τοῦ ψιθυρίζει: «Δαυΐδ, μικρέ μου, δὲν κοιμᾶσαι. Εἶσαι τώρα ἐννέα ἐτῶν... Ὑπεσχέθης ὅτι θὰ μείνῃς ξύπνιος εἰς ὅλο τὸ Σέδερ...» Ὁ πατέρας του λέγει: «Ὁ προφήτης Ἠλίας βαδίζει καὶ βαδίζει χωρὶς ἀνάπαυσιν ἀπόψε καὶ δὲν κουράζεται. Καὶ σύ— ποὺ ἔπρεπε τώρα νὰ τοῦ ἀνοίξῃς τὴν θύρα νὰ τὸν δεχθῇς σὺ κοιμᾶσαι;»

«Ποῦ εἶναι, ποῦ εἶναι ὁ προφήτης Ἠλίας; Ἐκεῖ μαζὶ μὲ τοὺς γονεῖς μου;» φωνάζει ὁ νεαρὸς καὶ ἐκούνησε σὰν τρελλὸς τὰ σιδερένια κάγκελα.

—«Ἀλλὰ παραληρεῖς! Τί σοῦ ἦλθε; διάβολε! «Μᾶς ἐξύπνησες» φωνάζουν οἱ κάτοικοι τῆς παράγκας.

— Σεῖς ὅλοι ἐλησμονήσατε ὅλως διόλου ὅτι ἀπόψε εἶναι ἡ πρώτη βραδυὰ τοῦ Σέδερ, ἀπαντᾷ ὁ Δαυΐδ.

—Ποῦ τὸ ξέρεις; «Ὀνειρεύεσαι.»

—«Ἀφησέ μας νὰ κοιμηθοῦμε φωνάζουν οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὶς σανίδες τους.

—Ὄχι, ἐπιμένει ὁ Δαυΐδ, εἶναι ἡ πρώτη βραδυὰ τοῦ Πέσαχ τώρα καὶ ἐπειδὴ ἔτσι εἶναι θὰ τὴν γιορτάσουμε. Πίσω ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα, εἰς τὸ στρατόπεδον, ὑπάρχουν πατάτες, ποὺ μαζεύτηκαν τώρα, θὰ πάω νὰ πάρω καὶ θὰ κάμωμεν τὸ Σέδερ μας.

«Εἶναι μία μεγάλη τρέλλα... Θὰ πέσῃς εἰς τὴν παγίδα! Τὴν χαραυγὴ θὰ ἔχῃς κρεμασθῆ» προσπαθοῦν νὰ τὸν πείσουν οἱ σύντροφοί του...

Ὁ Δαυῒδ δὲν τοὺς ἀκούει. Εἶναι τώρα ἔξω... Τὸ φεγγάρι τὸν εὐνοεῖ. Τὰ ἀστέρια ἐπίσης... Κρύπτουν ὅλο τὸ φῶς τους, κρύπτονται πίσω ἀπὸ σκοτεινὰ σύννεφα τὰ ὁποῖα μαζεύονται. Εἰς τὸ σκότος τὰ σακιὰ μὲ τὶς πατάτες διακρίνονται, φορτωμένα, στιβαγμένα.

«Ἄλτ!» φωνάζει ἡ ναζιστικὴ περίπολος. Εἶναι κάποιος. Πυροβολῶ.»

Ὁ Δαυῒδ γλιστράει ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα. Αἴφνης αἰσθάνεται ὅτι τοῦ πιάνουν τὸ πόδι. Ἐπιτυγχάνει νὰ ξεφύγῃ ἀλλὰ τὸ πέδιλον ἔμεινε εἰς τὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ του...

«Δὲν θέλω νὰ προκαλέσω πανικὸν κατὰ τὴν νύκτα κατηραμένε» λέγει ὁ φρουρὸς «ἀλλὰ ἔχω μίαν ἀπόδειξιν εἰς τὸ χέρι μου. Αὔριο τὸ βράδυ εἰς τὸ προσκλητήριον θὰ ἔβρῃς ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τὴν παραδειγματικὴν ποινήν σου»

Ὁ Δαυῒδ δὲν ἀκούει. Μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα εἶχε πάρει πατάτες ἐγέμισε τὶς τσέπες του ὅπως καὶ τὰ κουρέλια τὰ ὁποῖα εἶχε ἀποσπάσει ἀπὸ τὸ κρεβάτι του πρὶν φύγει γιὰ τὴν ἀποστολήν.

Διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν παράγκαν ὁ Δαυῒδ ἐδιάλεξε ἕνα ἄλλο μέρος κάτω ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα ἀπομακρυσμένο ἀπὸ τὴν σκοπιάν.

Εἰς τὸ μέσον τῆς παράγκας, πετάει τὸ δέμα μὲ τὶς πατάτες. Οἱ νάδελφοί του πλησιάζουν. Δὲν ἔχουν μαχαῖρι. Καταβροχθίζουν τὶς πατάτες μὲ τὶς φλέδες καὶ τὶς λάσπες ὅπως εὑρίσκονται.

—Ἐφοβήθηκαμε γιὰ σένα, ὁ γερμανὸς θὰ ἠμποροῦσε νὰ σὲ πιάσῃ καὶ νὰ σὲ σφάξῃ ἐπὶ τόπου μὲ μία μαχαιριά.

— Δὲν μὲ ἔπιασε, διηγεῖται ὁ Δαυΐδ, ἀλλὰ ἔπιασε τὸ παπούτσι μου καὶ ἐφοβέρισε: «Ἐκεῖνος ποὺ θὰ παρουσιασθῇ αὔριον βράδυ εἰς τὸ προσκλητήριον χωρὶς ἕνα παπούτσι θὰ κρεμασθῇ.»

Συζητοῦν.... Ζητοῦν τὴν λύσιν, ἕνα μέσον νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀπειλήν. Μένουν ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἀκόμη εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ὅπου εἶναι τὸ τραπέζι τους τοῦ Σέδερ, τὸ δέμα μὲ τὶς πατάτες.

Τέλος ἀποφασίζουν: αὔριον κανεὶς δὲν θὰ ἀγγίξῃ τὴν καθημερινὴν μερίδα τοῦ ψωμιοῦ... Πηγαίνοντας εἰς τὴν ἐργασίαν ἔξω τοῦ στρατοπέδου, θὰ δώσουν ὅλο αὐτὸ τὸ ψωμὶ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ρώσους μὲ ἀντάλλαγμα ἕνα ζευγάρι ἀρβύλες. Ὁ ναζὶ ποὺ ἦτο φρουρὸς τὴν νύκτα αὐτὴν θὰ κοιμᾶται τὶς πρωϊνὲς αὐτὲς ὧρες. Οὔτε θὰ εἶχε τὸν καιρὸν νὰ κάμῃ τὴν ἀναφοράν του.

Ὁ Δαυῒδ ἐτύλιξε λοιπὸν τὰ δύο του πόδια μὲ κουρέλια κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐξόδου ἀπὸ τὸ στρατόπεδον. Τὸ παπούτσι ποὺ εἶχε τὸ ἐπῆρε μαζί του καὶ τὸ ἔθαψε κάπου.

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ ποὺ ἦτο ἡ πρώτη τοῦ Πέσσαχ, ἐπέρασε ὅπως εἶχε ἀποφασισθῇ χωρὶς ψωμί. Ἕνα ζευγάρι παπούτσια ἠγοράσθη.

Τὸ προσκλητήριον... Εἰς τὴ μέση τῆς αὐλῆς τοῦ Μπούσενβαλ μία ἀγχόνη ἔχει στηθῆ. Οἱ «κύριοι» τῆς Γκεσταπὸ μαζεμένοι γύρω ἀπὸ τὴν ἀγχόνην ἔτριβαν μὲ χαρὰν τὰ χέρια τους. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς δοκιμάζει τὴν ἀντοχὴν τοῦ σχοινιοῦ.

Εἰς τὴν γενικὴν θέαν εἶναι ἐκτεθειμένη μία μόνον ἀρβύλα ἐπάνω σὲ μία καρέκλα. Οἱ κρατούμενοι εἶναι ὅλοι παρόντες. Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν οἱ σύντροφοι τοῦ Δαυΐδ.

Μία σιγὴ κυριαρχεῖ, μία βαρειὰ σιγή.

Τὰ βλέμματα τῶν ναζιστῶν ρίπτονται εἰς τὰ πόδια. Τὰ ἐξετάζουν μὲ προσοχὴν καὶ λεπτομερῶς. Ἡ ἐξέτασις διαρκεῖ καὶ παρατείνεται. Ὅλοι εἶναι παπουτσωμένοι αὐτοὶ οἱ κατηραμένοι! Ὁ ἥλιος βασιλεύοντας στέλλει τὰς τελευταίας του ἀκτῖνας εἰς τὰ κεφάλια τῶν νεαρῶν ἐκτοπισμένων.

Τὸ βλέμμα τοῦ Δαυῒδ παρακολουθεῖ τὰ ἐλαφρὰ ἐρυθρὰ σύννεφα εἰς τὸν ἀνοιξιάτικον οὐρανόν. . . Εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτά, τοῦ φαίνεται αἴφνης νὰ ἀνακαλύπτῃ τὸ λυπημένον ἀλλὰ γαλήνιον πρόσωπον τοῦ προφήτου Ἠλία. . .

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Σάββατον 13 Ἀπριλίου / 19 Νισάν. 3η ἡμέρα Ὃλ Ἀμοέδ. Περασὰ Ἔξοδος 33,12 ἕως 34,26 καὶ Ἀριθμοὶ 28 § 19—25. Ἀφταρὰ Ἐζεκιὴλ 37,1—14.

Δευτέρα 15 Ἀπριλίου / 21 Νισάν. 7η ἡμέρα τοῦ Πέσσαχ. Περασὰ Ἔξοδος 13,17 ἕως 15,26 καὶ Ἀριθμοὶ 28,19—25. Ἀφταρὰ Σαμουὴλ ΙΙ 22, 1—51.

Τρίτη 16 Ἀπριλίου / 22 Νισάν. 8η ἡμέρα τοῦ Πέσσαχ. Περασὰ Δευτερονόμιον 15, 19 ἕως 16, 17 καὶ Ἀριθμοὶ 28, 19-25. Ἀφταρὰ Ἠσαΐας 10, 32 ἕως 12,6.

Σάββατον 20 Ἀπριλίου / 26 Νισάν. Περασὰ ΣΕΜΙΝΗ. Λευϊτικὸν 9,1 ἕως 11,47. Ἀφταρὰ Σαμουὴλ ΙΙ 6, 1-7, 17.

Τετάρτη 24 Ἀπριλίου / 30 Νισάν. Πρώτη ἡμέρα Ρωσχόδες Ἰγιάρ.

Πέμπτη 25 Ἀπριλίου / 1 Ἰγιάρ. Δευτέρα ἡμέρα Ρωσχόδες Ἰγιάρ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Λαρίσης ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ μέλους

ΧΑ·Ι·Μ ΕΛ. ΑΛΧΑΝΑΤΗ

διατελέσαντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Προέδρου ταύτης ὡς καὶ ποικιλοτρόπως δράσαντος, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως:

1) Νὰ ἀργήσουν εἰς ἔνδειξιν πένθους τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

2) Νὰ ἐκφρασθῶσιν τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δ. Σ. εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

3) Νὰ ἀκολουθήσωσιν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τὴν ἐκφορὰν τοῦ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συναγωγῆς Λαρίσης

4) Νὰ κατατεθῶσιν Δρχ. πεντακόσιαι «500» καὶ ὑπὲρ τῆς Παιδικῆς Στέγης Λαρίσης εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος ἀντὶ στεφάνου.

5) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐκδιδομένας ἡμερησίας ἐφημερίδας καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν Ἑστίαν Ἀθηνῶν.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 21 Μαρτίου 1963

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμ)τεὺς

Μ. Φελλοὺς *Ἰσ. Ζακὰρ*

*

Ἐν Λαρίσῃ σήμερον τὴν 21ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Πέμπτην, συνελθὸν ἐκτάκτως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σιωνιστικοῦ Συλλόγου Λαρίσης, τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου του, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ ἀδοκήτου θανάτου τοῦ

ΧΑ·Ι·Μ ΕΛΙΕΖΕΡ ΑΛΧΑΝΑΤΗ

Ἐκλεκτοῦ μέλους τοῦ Συλλόγου, ἐπιτίμου μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἐκ τῶν κυριωτέρων ἱδρυτῶν τοῦ Συλλόγου, διατελέσαντος Προέδρου αὐτοῦ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τὰ κάτωθι:

1) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δ.Σ. εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὸ Δ. Σ. τὴν ἐκφοράν του ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Συναγωγῆς

3) Νὰ κατατεθῇ ἀντὶ στεφάνου ποσὸν δρχ. τριακοσίων «300» ὑπὲρ τῆς Δραχμῆς τοῦ πτωχοῦ.

4) Νὰ ἐπιδοθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ ἐκλιπόντος καὶ

5) Νὰ δημοσιευθῇ τοῦτο εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐκδιδομένας ἐφημερίδας καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν Ἑστίαν Ἀθηνῶν.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Ἡ Γεν. Γραμματεὺς

Ἐσδρᾶς Μωϋσῆς *Ἔλλη Μαγρίζου*

Ο Ο.Α.S. ΑΠΕΙΛΕΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΡΟΤΣΙΛΔ

ΠΑΡΙΣΙ.—Ἕνα προεξέχον μέλος τῆς οἰκογενείας Ρότσιλδ, ὁ βαρῶνος Ἀλαὶν ντὲ Ρότσιλδ ἠπειλήθη μὲ «ἄμεσον θάνατον» ἀπὸ τὸν Ο.Α.S. ἐφ' ὅσον δὲν δέχεται νὰ συνεισφέρῃ εἰς «τὸ ταμεῖον πολέμου» τῆς ὀργανώσεως.

Ἡ ἀπειλὴ αὐτὴ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἑβραϊκὴν καταγωγὴν τοῦ βαρώνου ἀλλὰ φαίνεται μόνον ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὰς ἐπειγούσας οἰκονομικὰς ἀνάγκας τοῦ Ο.Α.S. Διαδέχεται τὸν φόνον τοῦ ἐπιφανοῦς τραπεζίτου Ἐρρίκου Λαφὸντ (μὴ Ἑβραίου) πυροβοληθέντος πρὸ τῆς οἰκίας του εἰς τὸ Παρίσι παρ' ἑνὸς ἀγνώστου.

Ὁ βαρῶνος Ἀλαὶν ντὲ Ρότσιλδ ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων εἰς τὴν θρησκείαν Ἑβραίων, εἶναι πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλίας καὶ ἕνας ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς Τραπέζης «Ἀδελφῶν Ρότσιλδ.»

Δὲν παίζει κανένα ἐνεργὸν ρόλον εἰς τὴν γαλλικὴν πολιτικὴν ἀλλὰ ὅπως καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας ὑπεστήριξε τὴν ἄνοδον εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ στρατ. Ντὲ Γκὼλ καὶ τὴν ἀλγερικὴν πολιτικήν του.

Διευθύνσεις Συμφώνως τῷ νόμῳ
Διευθυντής: Ρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ
Κατοικία: Ἁλικαρνασσοῦ 28
Διευθ. Τυπ.: ΔΙΟΝ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ
Κατοικία: Κεραμεικοῦ 52

במזל טוב!

—Οἱ μνηστευθέντες κ. ***Νισὴμ Μ. Μαΐς*** καὶ Δνὶς ***Ἄννα Δ. Δέντες*** ἐδέχθησαν τὸ ἀπόγευμα τῆς 30 Μαρτίου συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις τῶν συγγενῶν καὶ πολυπληθῶν φίλων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. ***Μαΐρ Μαΐς***. Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως εὐχόμενοι ***Μπεσιμαντώβ***.

—Ὁ κ. ***Ἰακὼβ Δ. Ἀρὰρ*** ἐκ Λαρίσης καὶ ἡ Δίδα ***Σουλαμὶτ Ἀβράμοβιτς*** ἠρραβωνίσθησαν ἐν Παρισίοις.

—Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου κ. ***Ἰακὼβ Δ. Ἀρὰρ*** μετὰ τῆς Δίδος ***Σουλαμὶτ Ἀβράμοβιτς*** συγχαίρωμεν ἐγκαρδίως.

Οἰκογένεια Ἀαρὼν Φελοὺς

—Τὸν ἀγαπητόν μας ἀδελφὸν ***Ἰακὼβ Ἀρὰρ*** δώσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς Δίδος ***Σουλαμὶτ Ἀβράμοβιτς*** ἐγκαρδίως συγχαίρομεν.

Σόλων—Λίνα Φρανσὲς

—Τὸν κ. ***Ἰακὼβ Δ. Ἀρὰρ*** δώσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς Δίδος ***Σουλαμὶτ Ἀβράμοβιτς*** συγχαίροντες εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἰκογένεια Σόλων Κοὲν

—Εἰς τὸν ἀγαπητόν μας ἀδελφὸν ***Ἰακὼβ Ἀρὰρ*** ἀπευθύνομεν συγχαρητήρια διὰ τοὺς ἀρραβῶνας του μετὰ τῆς δίδος ***Σουλαμὶτ Ἀβράμοβιτς*** καὶ εὐχόμεθα ἐγκαρδίως ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἱ ἀδελφοὶ ***Μάκης - Ρασὲλ Ἀρὰρ***

—Ὁ κ. ***Σαμουὴλ Σάββα Μιζὰν*** καὶ ἡ Δνὶς ***Βικτώρια Ἰακὼβ Ἀλμπάλα*** ἠρραβωνίσθησαν. Συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις θὰ δεχθοῦν τὸ Σάββατον 20 Ἀπριλίου ἀπὸ ὥρας 6.30' ἕως 9.30 μ. μ. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. ***Σάββα Λεβῆ*** ὁδὸς Ἀχαρνῶν καὶ Σωζοπόλεως ἀρ. 1 (Στάσις Ἁγίου Μελετίου).

בר־מצוה

Τὴν πρωΐαν τοῦ προπαρελθόντος Σαββάτου 30 Μαρτίου ἐγένετο εἰς τὴν Συναγωγὴν Ἀθηνῶν παρουσίᾳ πολλοῦ κόσμου ἐκ συγγενῶν καὶ φίλων τῆς οἰκογενείας, ἡ τελετὴ τῆς θρησκευτικῆς ἐνηλικιώσεως (Μπὰρ Μιτσβὰ) τοῦ νεαροῦ ***Σολομὼν*** υἱοῦ τοῦ κ. ***Γινὸν Τσάβες*** ὅστις ἀνέγνωσε τὸ τεμάχιον τῆς Περασὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξεφώνησε τὸ σχετικὸν λογίδριον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέδειξε κατανόησιν τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ φανῇ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς κοινωνίας.

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τὸν νεαρὸν Σολομὼν εὐχόμενοι εἰς αὐτὸν ὑγείαν καὶ πρόοδον καὶ εἰς τοὺς γονεῖς του ὑγείαν καὶ δικαίωσιν ἐλπίδων.

Διαλέξεις

Τὸ ἑσπέρας τῆς 21ης Μαρτίου ἑωρτάσθη εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν Λέσχην Ἀθηνῶν ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Τὸν Πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ κ. Γεράσιμος Ἀποστολάτος, Σύμβουλος Δημοσίων Σχέσεων καὶ Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ Ἑλλάς — Ἰσραήλ.

Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέφερεν, μὲ τὴν εὐγλωττίαν ποὺ τὸν διακρίνει, τὰ ὀνόματα πολλῶν ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21, ὑπενθυμίσας συνάμα τὴν συμβολὴν τοῦ Ἑβραϊκοῦ στοιχείου, μὲ λεπτομέρειες ἄγνωστες ἀπὸ τὸ πολὺ κοινόν.

Παρευρέθησαν εἰς τὴν ἄνω ἑορτὴν πολλοὶ ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Δημήτριος Βρανόπουλος, Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας, Κων)νος Ράλλης, Βουλευτής, Περικλῆς Ἀργυρόπουλος, Στυλιανὸς Γονατᾶς, Γεώργιος Ζομπανάκης, Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος, τὰ Προεδρεῖα τῶν διαφόρων Ἑβραϊκῶν Ὀργανώσεων καὶ πολὺς κόσμος ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ὁ κ. Ἀποστολάτος, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας του, ἐδέχθη τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ ἀκροατηρίου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Θεσσαλονίκης

Γνωστοποιεῖ ὅτι

οἱ κάτωθι ὑπέβαλον αἴτησιν χορηγήσεως πιστοποιητικοῦ κληρονομίας διὰ τοὺς ἀποβιώσαντας συγγενεῖς των:

Μπέλλα χήρα Μπαροὺχ Ἀζαριᾶ διὰ τὸν ἀποβιώσαντα ***Ἀβρὰμ Μόρδω Ἀζαριᾶ***.

Οἱ ἔχοντες ἔννομον συμφέρον ἐκ τῆς περιουσίας τῶν ἀνωτέρω θανόντων παρακαλοῦνται ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν (Τμῆμα ἐκδόσεως βεβαιώσεων) ἔγγραφον αἴτησιν περὶ τῶν προβαλλομένων δικαιωμάτων των.

Ἐκ τῆς Ἰσραηλ. Κοιν. Θεσ)κης

ΑΝΑ ΤΑΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ

Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Ἀθηνῶν

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1963

Ἡμέρα πένθους διὰ τὰ θύματα τοῦ Ναζισμοῦ

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί.

Ἡ 27η τοῦ μηνὸς Νισσάν, ἡ ὁποία συμπίπτει ἐφέτος μὲ τὴν 21ην Ἀπριλίου εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν Ἡμέραν Πένθους. Κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν συμπίπτει καὶ ἡ ἐπέτειος τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ Γκέττο τῆς Βαρσοβίας.

Ἡ σημασία τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς εἶναι ἰδιαιτέρα, ἐφέτος ποὺ συμπληρώνονται 20 ἔτη ἀπὸ τὴν τραγικὴν ἐκείνην περίοδον καὶ ἀφιεροῦται εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν προσφιλῶν θυμάτων ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μνήμην τῶν ἡρώων μας.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τῆς 20ῆς Ἐπετείου αἱ τελεταὶ αἱ ὁποῖαι θὰ λάβουν χώραν ἔχουν χαρακτῆρα ἰδιαιτέρως ἐπίσημον καὶ ἀναμένεται ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῶν ὁμοθρήσκων εἰς αὐτὰς θὰ εἶναι μεγάλη.

Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Ἀθηνῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν λοιπῶν Ἑβραϊκῶν Ὀργανώσεων ἀφ' ἑτέρου, διοργανώνουν σειρὰν τελετῶν καὶ ἐκδηλώσεων, τὸ πλῆρες πρόγραμμα τῶν ὁποίων εὑρίσκεται συνημμένον. Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Ἀθηνῶν, καλεῖ τὰ μέλη της, ὅπως δώσουν τὸ παρὸν εἰς ὅλας τὰς Ἐκδηλώσεις, διὰ τῶν ὁποίων θὰ τονίζεται ἡ θυσία καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς τῶν ἀδελφῶν μας ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεωδῶν καὶ θὰ ἐξαίρεται ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἑβραϊκοῦ στοιχείου τῆς Χώρας πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τὴν ἡγεσίαν του, διὰ τὴν συμβολήν των εἰς τὴν διάσωσίν μας.

Ἡ 21η Ἀπριλίου 1963 πρέπει νὰ μείνῃ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Κοινότητός μας ὡς ἡμέρα μνήμης διὰ τοὺς μάρτυρας καὶ ἥρωας καὶ ὡς ἡμέρα εὐγνωμοσύνης διὰ τοὺς ἀνθρώπους καλῆς θελήσεως καὶ ὑγιῶν ἀρχῶν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

—Ἂς γράψωμεν μὲ χρυσᾶ γράμματα τὰ ὀνόματα τῶν ἡρώων μας

—Ἂς ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς ὅλους ὅσους μᾶς ἔτειναν χεῖρα βοηθείας.

—Ἂς διαιωνίσωμεν μὲ εὐλάβειαν τὴν μνήμην τῶν μαρτύρων μας.

Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Ἀθηνῶν

Υ. Γ. Ὅποιος ὁμόθρησκος ἐπιθυμεῖ νὰ προσκαλέσῃ εἰς τὰς Ἐκδηλώσεις τοῦ Θεάτρου Μουσούρη, φίλους καὶ συμπολίτας Χριστιανούς, παρακαλεῖται νὰ τηλεφωνήσῃ εἰς τὴν Κοινότητα (521-225) διὰ νὰ τοῦ ἀποσταλῇ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀνάλογος ἀριθμὸς προσκλήσεων.

Πρόγραμμα Ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ μνήμης τῶν θυμάτων τοῦ ναζισμοῦ καὶ τῆς 20ῆς ἐπετείου τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ Γκέττο τῆς Βαρσοβίας.

Κυριακή, 21 Ἀπριλίου 1963

—Ὁλόκληρος ἡ Ἡμέρα ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως τοῦ Ἡλίου, κηρύσσεται Ἡμέρα Νηστείας. Οἱ Ὁμόθρησκοι δέον νὰ ἀπόσχουν ἀπὸ τὰς συνήθεις ἀσχολίας των, περιπάτους κλπ.

—Τὴν πρωΐαν, συγκέντρωσις εἰς τὸ Γ' Ἑβραϊκὸν Νεκροταφεῖον. Τὴν 11ην π. μ. ὥραν ἀκριβῶς ὁ Σοφολογιώτατος Ραββῖνος κ. Ἰσαὰκ Γκαμπάϊ, θὰ ἀναπέμψῃ τὴν Μεγάλην Ἀσκαβὰ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀπωλεσθέντων ἀδελφῶν μας.

Ἀκολουθεῖ ὁμιλία τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Κοινότητος κ. Μάρκου Σαμπᾶ, ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς Ἐπετείου.

Ἐν συνεχείᾳ κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸ Ἡρῷον τῶν Μαρτύρων, ἀπὸ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λοιπῶν Ἑβραϊκῶν Ὀργανώσεων.

Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα, ὥρα 5 μ.μ.

Ἡ καθιερωμένη λειτουργία Μνημοσύνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν μαρτύρων τοῦ διωγμοῦ, μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Τεχίλίμ, Μπὰρ Γιαχάϊ καὶ Ζοχάρ —Ἀρβίτ— Λῆξις τῆς Ἡμέρας Πένθους, ὥρα 7 καὶ 15'.

Δευτέρα, 22 Ἀπριλίου 1963

Ὥρα 8 καὶ 30' μ. μ. Πολιτικὸν Μνημόσυνον-Θέατρον Κώστα Μουσούρη.

(Πλατεῖα Ἁγ. Γεωργίου Καρύτση)

Πολιτικὸν Μνημόσυνον τῶν Θυμάτων τοῦ ναζισμοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον προσφερθεὶς εὐγενῶς θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ἰωάννης Γεωργάκης, Καθηγητὴς Ποινικοῦ Δικαίου τῆς Παντείου Σχολῆς. Θὰ ὁμιλήσουν ἐπίσης οἱ κ. κ. Ἰσίδωρος Νόαχ Πρόεδρος τοῦ ΚΙΣ καὶ Μάρκος Ὄσμος, Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἐκ μέρους τοῦ Ἑβραϊσμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐπίδοσις Ἀναμνηστικῆς Χαλκίνης Πλακός, προσφορὰ τοῦ Ἑβραϊσμοῦ τῆς χώρας πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν.

Πέμπτη 25 Ἀπριλίου 1963

Ὥρα 8 καὶ 15' μ. μ. Αἴθουσα Ἰσραηλιτικῆς Λέσχης Ἀθηνῶν.

Ἐκδηλώσεις τῆς Ἑβραϊκῆς Νεολαίας Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ ζ' Ἐπετείῳ τῆς Ἡμέρας Πένθους, μὲ πάνδημον συγκέντρωσιν καὶ σχετικὴν Ὁμιλίαν εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν Λέσχην Ἀθηνῶν.

Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Ἀθηνῶν

Υ. Γ. Τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπακριβῶς.

Ἰσραηλιτικὸν Σχολεῖον Ἀθηνῶν

Ἡ 25η Μαρτίου στὸ Σχολεῖο μας

Τὰ παιδιὰ ἐργάσθηκαν ὅλα στὴ χειροτεχνία καὶ ἰχνογραφία γιὰ νὰ ἑτοιμάσουν καὶ νὰ στολίσουν τὶς τάξεις τους καὶ τὸ σχολεῖο ὅλο μὲ τὶς γαλανόλευκες Ἑλληνικὲς σημαῖες, τὰ συνθήματα καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Καὶ ἡ γιορτὴ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας παιδιῶν καὶ διδασκάλων πραγματοποιήθηκε τὴν Παρασκευὴ στὶς 22 Μαρτίου ἡ ὥρα 11 τὸ πρωΐ. Τσολιάδες, Μπουμπουλῖνες, Σουλιώτισσες, Καραϊσκάκηδες, Κολοκοτρώνηδες γεμίζουν τὴν ἀτμόσφαιραν τὴν ἡμέρα ἐκείνη.

Ὅλες οἱ τάξεις ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν γιορτὴ ἀπὸ τὴν Γ'. ἕως τὴν ΣΤ'. ἀπέδωσαν πολὺ καλὰ καὶ μὲ πολὺ ἐνθουσιασμὸ καὶ πατριωτικὴ ἔξαρσι τοὺς ρόλους των στὰ διάφορα ἔργα τους. Ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ τοῦ Νηπιαγωγείου παρελαύνοντας μὲ τὶς σημαιοῦλες στὰ χέρια ψηλὰ ἔξησαν κι' αὐτὰ τὴν Ἐθνική μας ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου.

Οἱ γονεῖς κατενθουσιασμένοι ἐχειροκρότησαν καὶ συνεχάρησαν παιδιὰ καὶ διδασκάλους εὐχόμενοι καὶ τοῦ χρόνου.

Τὸ Σχολεῖον μὲ ἀντιπροσωπείαν μαθητῶν Ε'. καὶ ΣΤ'. τάξεων ὅπως κάθε χρόνο ἔλαβε μέρος τὴν 25ην Μαρτίου εἰς τὴν Δοξολογίαν τῆς Κοινότητος Ψυχικοῦ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας καὶ κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Ἡρῷον εἰς τὴν τελετὴν τῆς Κοινότητος Ψυχικοῦ ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἡρώων τοῦ 1821.

Κέρεν Καγιέμεθ

—Οἱ Κοι καὶ Και Δαυΐδ, Ἠλίας, Φανή, Ζαχαρίας, Εὐθυμία καὶ Λουΐζα προσέφεραν 60 δένδρα εἰς τὸ Δάσος τῶν Μαρτύρων εἰς μνήμην τοῦ πατρός των ***Ἰσραὴλ Δαυΐδ***, τοῦ ἀδελφοῦ των ***Νισὴμ Κοὲν*** καὶ τῆς ἀδελφῆς των ***Ἐσθὴρ Κοὲν***

—Ὁ κ. Δανιὴλ Σαμ. Ἀλχανάτης προσέφερε εἰς μνήμην τοῦ πενθεροῦ του ***Μποχὼς Γιεσουροὺμ*** δραχ. 100.

—Ὁ κ. Νισὴμ Κοφφινᾶς προσέφερε εἰς μνήμην προσφιλῶν του δραχ. 100.

—Οἱ κ. κ. Οὐριὲλ Μπατῖνος καὶ Ἐλκανᾶ Τζιζάνας προσέφερον εἰς τὴν Συναγωγὴν ἀνὰ δρχ. 50.

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Μπὰρ Μιτσβᾶ τοῦ νεαροῦ ***Σολομὼν Γινὸν Τσάβες*** προσέφερον ἀνὰ δραχ. 100 οἱ κ. κ. Ἀαρὼν Κοὲν καὶ Ἐδμόνδος Ντετσάβες.

Κυανᾶ κυτία. —Συναγωγῆς 960, Δανιὴλ Καλαμάρος 300, Ἄννα Τζὼν Λεβῆ 96, Νῖνος Σαμπᾶς καὶ Κοὲν 83, Φίλιππας Χαζὰν 82, Βίκτωρ Δ. Ἐλιέζερ 82, Λεὼν Ἀντζὲλ 80, Ἀλέξανδρος Δ. Κωνσταντίνης 80, Μαργαρίτα Ἀμὴρ 80, Ντουντοῦ Ἀλχανάτη 80, Ἠλίας Γκανῆς 77, Ἀλβέρτος Μπεράχας 76, Πέπο Μπενουζίλιο 75, Νισὴμ Μπακόλας 70, Σαρρίνα Λεβῆ 70, Ἰσαὰκ Δασκαλάκης 67, Μωυσῆς Κοὲλ 65, Ἠλίας Σιαλὼμ 62, Ραχὴλ Κοφίνα 61, Ζὰκ Μπεράχας 60, Ἐμμανουὴλ Ἀβδελᾶς 60, Ἀλβέρτος Μουσκατὲλ 60, Ρασὲλ Ἀβραὰμ 60, Λεὼν Μοδιάνο 60, Αἰμίλιος Χαΐμης 55, Ἰσαὰκ Ἱερεμίας 55, Οἰκογ. Χαΐμ Δαυῒδ 53, Κανάρης Κωνσταντίνης 52, Ἠλίας Κοὲν 51, Μίνως Γκανῆς 51, Ἠλίας Μαραμένος 50, Ἰσίδωρος Νόαχ 50, Σολομὼν Χαγουὲλ 50, Σολομὼν Καράσσο 50, Ζὰκ Λεβῆς 50, Ραφαὴλ Λεβῆς 50, Ρετζίνα Ἀαρὼν 50, Ἀλβέρτος Σιμαντὼβ 50, Χανὲν Λεβῆς 50, Ἐρρῖκος Ἀσέο 50, Σαμ. Οὐζιὲλ 50, Ζαχ. Κρίσπης 50, Μεντὶς Ναχμίας 50, Σάββας Κοὲν 50, Σαμουὴλ Κοὲν 50, Λεὼν Χατζῆς 50, Λεὼν Σουχαμῆς 50, Ἀλβέρτος Ἀσέο 50, Βιτάλης Τζιβρὲ 50, Ζὰκ Ναχμᾶ 50, Ἰσαὰκ Κανέτης 50, Ἀλβέρτος Περσιάδης 50, Κῖκος Σιακῆς 50, Σιμτὼβ Χασσὶδ 50, Ἰσαὰκ Μπεγκιὰτ 50, Ἠλίας Μιζὰν 50, Μωὺς Ναχμίας 50, Ἴντα Ἀντζὲλ 50, Χαΐμ Σολομὼν 50, Μίνως Βιτάλης 50, Μωυσῆς Ναχμίας 50, Ἀβραὰμ Τωβὶλ 50, Ζὰκ Μορδὼχ 50, Δαυῒδ Σ. Ἀμαρίλιος 50, Κῖκος Σιακῆς 50, Μωυσῆς Λεβῆς 50, Βίκτωρ Μενασὲ 50, Σαμ Σαμουηλίδης 50, Ἀλβέρτος Μιζραχῆς 50, Ἰσαὰκ Ρούσσο 50, Μάρκος Ὄσμος 50, Χάρη Κούλια 50, Οὐριὲλ Μπατῖνος 50, Σάββας Μιζὰν 50.

W. I. Z. O.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἰσραὴλ θὰ δοθῇ, τὴν 30ην Ἀπριλίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5.30' μ. μ., τεῖον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἰσραηλιτικῆς Λέσχης (Πλατεῖα Καρύτση 6).

Παρακαλοῦνται αἱ κυρίαι ὅπως προσέλθουν.

—Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Χαΐμ Πάρδο προσέφερον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Μπὰρ Μιτσβᾶ τοῦ νεαροῦ ***Σολομὼν Γινὸν Τσάβες*** δραχ. 150.

—Ἐπὶ τῇ ὀνομασίᾳ τῆς ***Σόφη Μπατῆ*** ὁ Κος καὶ ἡ Κα Χαΐμ Πάρδο προσέφερον δραχ. 100,

—Ἡ Κα Βιολέτα Δαν. Ἀλχανάτη προσέφερε δρχ. 100 εἰς μνήμην τοῦ πατρός της ***Μποχὼρ Γιεσουρούμ***.

—Ἡ Κα ***Σολὰνζ Μόλχο*** εἰς μνήμην τῶν γονέων της προσέφερε δραχ. 100.

—Ἡ Κα ***Ρίτα Σαρφατῆ*** προσέφερε δραχ. 100.

ΛΑΡΙΣΑ

Ἡ κηδεία τοῦ Χαΐμ Ἀλχανάτη

Ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους ἐκηδεύθη ὁ κατόπιν ὀλιγοημέρου ἀσθενείας ἀποβιώσας συμπολίτης μας φαρμακοποιὸς ***Χαΐμ Ἐλιέζερ Ἀλχανάτης***. Εἰς τὴν κηδείαν παρέστησαν πλὴν τῆς διοικήσεως καὶ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος καὶ τὰ προεδρεῖα τοῦ φαρμακευτικοῦ, ἰατρικοῦ, ΣΟΦΛΑ Συλλόγων, πολλῶν ἄλλων ὀργανισμῶν καὶ πλῆθος κόσμου τῆς λαρισαϊκῆς κοινωνίας παρὰ τῇ ὁποίᾳ ὁ μεταστὰς ἀπηλάμβανε μεγάλης ἐκτιμήσεως, ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ λόγῳ τοῦ ἀνεπιλήπτου ἤθους του καὶ τοῦ ἀκεραίου χαρακτῆρος του. Συλλυπητήρια ψηφίσματα ἐξέδωσαν ἐπίσης ὁ Δῆμος Λαρίσης, ὁ Φαρμακευτικὸς Σύλλογος Λαρίσης, ὁ Συνεταιρισμὸς Φαρμακοποιῶν καὶ ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης ὡς καὶ ὁ Σιωνιστικὸς Σύλλογος.

Μετὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἥτις ἐψάλη ὑπὸ τῶν ραββίνων Βόλου καὶ Τρικάλων, ἀπεχαιρέτησε τὸν νεκρὸν ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Μωυσῆς Φελοὺς εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Πολύκλαυστέ μας

Βαθύτατα συγκεκινημένος καὶ ἐκφράζων τὰ αὐτὰ συναισθήματα λύπης καὶ ὀδύνης δι' ὅλους ὅσους σὲ ἠγάπησαν, δι' ὅλους τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαπημένε μας νεκρὲ ἀπευθύνω τὸν ὕστατον πρὸς σὲ χαιρετισμόν.

Ἀδελφοί μου

Εἰς τοιαύτας στιγμὰς ἀπωλείας ἑνὸς ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς Κοινότητός μας ὁ πόνος εἶναι μεγάλος καὶ αἱ λέξεις δὲν ἠμποροῦν νὰ σκιαγραφήσουν μίαν ἐκλιποῦσαν μορφὴν οἵαν τοῦ ἀειμνήστου μας ἀδελφοῦ Χαΐμ Ἀλχανάτη.

Παρ' ὅλα ταῦτα καθῆκον μας ἱερὸν ἀποτελεῖ τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι ὡδήγησεν τὴν Κοινότητά μας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς Πρόεδρός της εἰς τὸν δρόμον ποὺ συνιστᾷ τὰς ἀρετὰς τῆς φυλῆς μας καὶ τὴν ἀξιοπρέπειάν της ἐν μέσῳ τῆς ἀγαπητῆς μας καὶ ἀδελφικῆς Κοινωνίας τῆς Λαρίσης.

Μπροστὰ στὴν σεπτὴ σωρόν σου ἀδελφέ μας κλείνουμε εὐλαβικὰ τὸ γόνυ ὡς μικρὸν δεῖγμα σεβασμοῦ ὅλοι σου ἐμεῖς οἱ ἀδελφοὶ γιὰ τοὺς ὁποίους ὑπῆρξες ἡγέτης, προστάτης σεμνός, ἀκούραστος.

Ὑπόδειγμα οἰκογενειάρχου, ἐκλεκτὸς ἐπιστήμων ἔχαιρες τῆς ἀμέτρου ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ ἐκτὸς ἡμῶν, καὶ ὅλης τῆς Κοινωνίας τῆς πόλεώς μας.

Περισσότερον ὑπῆρξες ὅμως ὁραματιστὴς μὲ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν μιᾶς καλυτέρας κοινωνίας μὲ ἀρετὰς καὶ συνέπειαν.

Τὰ ὑψηλά σου αὐτὰ ἰδανικὰ γνώρισμα ὀλίγων ἀνδρῶν καταλείπουν εἰς ἡμᾶς τὴν φροντίδα διὰ τὴν συνέχισίν των.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ ὕψιστος ἐν τῇ μεγαλοσύνῃ του δεχθῇ μὲ στοργὴν τὴν ψυχήν σου καὶ τὴν ἀναπαύσει ἐν τόπῳ χλοερῷ.

Εἰς τὴν οἰκογένειάν σου ἀπευθύνομεν τὴν εὐχὴν τῆς ἐξ ὕψους παρηγορίας ἵνα μετριάσῃ τὴν ψυχικήν της ἀναταραχὴν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ της.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀδελφέ μας

Ἀκολούθως ἀπεχαιρέτησαν τὸν νεκρὸν ἐκ μέρους τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ὁ φαρμακοποιὸς κ. Νικ. Βλαχοστέργιος καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ δημοσιογράφος κ. Βάσος Καλογιάννης ὅστις ἀνεφέρθη εἰς τὴν καθόλου πνευματικὴν καὶ πολιτιστικήν του συμβολὴν εἰς τὴν σφυρηλάτησιν τῶν ἑλληνοεβραϊκῶν ἐποικοδομητικῶν σχέσεων τὰς ὁποίας ἐνεσάρκωσε ἐμπνευσμένως ὁ ἐκλιπὼν σοφολόγιος.

Τέλος ὁ Πρόεδρος τοῦ Σιωνιστικοῦ Συλλόγου Λαρίσης «Ὀαβὲ Σιὼν» κ. Ἐσδρᾶς Μωυσῆς, τοῦ ὁποίου ὁ μεταστὰς ὑπῆρξεν ἱδρυτὴς καὶ καθοδηγητὴς εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπημένε νεκρέ μας

ΧΑ·Ι·Μ ΑΛΧΑΝΑΤΗ

Ὁ Σιωνιστικὸς Σύλλογος Λαρίσης, τὰ μέλη καὶ τὸ Δ. Σ. τοῦ ὁποίου μὲ ἄφθαστον λύπην καὶ σπαραγμὸν ψυχῆς ἐπληροφορήθησαν σήμερον τὴν πρωΐαν τὸν ἀδόκητον θάνατόν σου, ἐπιθυμεῖ νὰ σοῦ ἀπευθύνῃ δι' ἐμοῦ τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν καὶ τὰς εὐχάς του διὰ τὸ αἰώνιο ταξείδι, διὰ τὸ ὁποῖον ἤδη ἐξεκίνησες, χωρίς, ἀλλοίμονον νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἐμποδίσωμεν.

Χρέος τιμῆς δι' ὅλους ἡμᾶς, ἀποτελεῖ, νὰ μνημονεύσωμεν τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ σκηνώματός σου, ὅτι ὑπῆρξες πρὸ πεντηκονταετίας ὁ ἱδρυτὴς τοῦ ἱστορικοῦ Συλλόγου μας, ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ ὁποίου καὶ ἠνάλωσες ὁλόκληρον τὴν ζωήν σου, ἐμφυσήσας τὰ ἰδανικά του ποὺ ἦσαν πρωτίστως ἰδανικά σου εἰς ὅλους ἡμᾶς τοὺς διαδόχους σου, ὥστε δικαίως καὶ ὅταν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, παρέδωσες πρὸ ἐτῶν τὴν σκυτάλην, μὲ ἀγάπην καὶ σεβασμὸν σὲ ἀνεκηρύξαμεν ἰσοβίως ἐπίτιμον μέλος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου.

Δὲν εὐεργέτησες μὲ τὴν πίστιν σου εἰς τὰ ἰδανικὰ αὐτὰ μόνον τὸν Σύλλογόν μας, ἀλλὰ ὁλόκληρον τὸν Ἑβραϊσμόν. Ὑπηρέτησες μὲ αὐταπάρνησιν καὶ ἐνθουσιασμὸν μίαν Ἰδέαν ἡ ὁποία ηὗρεν τὴν ἔκφρασίν της πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, ὁραματιστὴς καὶ ἐργάτης τῆς ὁποίας ὑπῆρξες ὡς ἄλλος Θεόδωρος Ἕρτσελ.

Ἐσυνηθίσαμε νὰ σὲ θεωροῦμε προστάτην καὶ καθοδηγητὴν εἰς τὸ ὑπέροχον ἔργον τὸ ὁποῖον Ἐσὺ μᾶς ἐκληροδότησες καὶ πάντοτε προστρέχαμε εἰς τὴν ἀπέραντον Σοφίαν σου, Ἐσὺ δὲ μὲ εὐχαρίστησιν καὶ ἀγάπην ἐδέχεσο νὰ μᾶς χειραγωγῇς διὰ τῶν φώτων καὶ τῶν συμβουλῶν σου. Ἦσουν, ἀληθῶς δι' ἡμᾶς ὁ Μεγάλος Διδάσκαλος καὶ Πατέρας.

Ἤδη, μὲ τὴν ἀναχώρησί σου ἀπὸ τὴν ἐπίγειον ζωήν, αἰσθανόμεθα ὀρφανοί, μόνοι καὶ ἐγκαταλελειμένοι, ὅπως ἀκριβῶς αἰσθάνονται οἱ προσφιλεῖς συγγενεῖς σου ἀπὸ τοὺς ὁποίους αἰφνιδίως σὲ ἀπέσπασεν ὁ θάνατος.

Εἴμεθα βαθέως τεθλιμένοι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπὸ τὴν θλιβερὰν θέαν τῆς σωροῦ σου καὶ ἡ θλῖψις μας αὐτὴ θὰ διατηρηθῇ ἐσαεὶ ὅπως ἐσαεὶ θὰ διατηρηθῇ καὶ ἡ μνήμη σου εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος μὲ τὴν μακρὰν καὶ πλουσίαν ἱστορίαν τῆς ὁποίας συνέδεσες τὴν ζωήν του.

Ἐκεῖνο ὡστόσο ποὺ ὡς ἐλάχιστον φόρον τιμῆς μποροῦμε νὰ σοῦ ἀνταποδώσωμε διὰ τὰς ἀρετάς σου καὶ δι' ὅσα καλὰ ἔπραξες, εἶναι ἡ διαβεβαίωσίς μας ὅτι, προσηλωμένοι εἰς ὅσα ὑπέροχα μᾶς ἐδίδαξες, θὰ εἴμεθα συνεπεῖς συνεχισταὶ τοῦ ἔργου ποὺ μᾶς ἐκληροδότησες. Σ' εὐχαριστοῦμε καὶ σ' εὐγνωμονοῦμε ἐκ βάθους καρδίας δι' ὅλα. Ὑποκλινόμεθα πρὸ τοῦ Νεκροῦ σου καὶ ἀντὶ στεφάνου, σοῦ γνωρίζομεν ὅτι ἐνισχύσαμεν τὸ ταμεῖον ἑνὸς ἐκ τῶν ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων τῆς πόλεώς μας, τὴν ὁποίαν τόσον ἠγάπησες καὶ πολλαπλῶς ὑπηρέτησες, πρὸς μεγαλυτέραν ἀγαλλίασίν σου, καὶ διότι στὴ ζωή σου ὑπῆρξες ἀπέριττος.

Εἴθε νὰ εἶσαι εὐτυχὴς εἰς τὴν ἐπουράνιον ζωήν σου καὶ ὁ Ὕψιστος νὰ σὲ κατατάξῃ ἐν Σκηναῖς Δικαίων ὅπως σοῦ ἀξίζει, νὰ δίδῃ δὲ παρηγορίαν εἰς τοὺς οἰκείους σου καὶ εἰς ὅλους μας.

Αἰωνία ἡ μνήμη σου πατέρα καὶ ἀδελφέ μας Χαΐμ Ἀλχανάτη.

Πολλοὶ στέφανοι κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος καὶ διάφορα χρηματικὰ ποσὰ προσεφέρθησαν ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων εἰς μνήμην αὐτοῦ.

Ο ΕΒΡΑΪΚΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ (Ρώυτερ).—Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἰνστιτούτου διὰ τὰ Ἑβραϊκὰ Ζητήματα ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Παγκοσμίου Ἑβραϊκοῦ Συνεδρίου, ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν κόσμον εἶναι τώρα 13 ἑκατομμύρια.

Ὑπάρχουν 5.500.000 Ἑβραῖοι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, 2.045.000 εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ 2.300.000 εἰς τὸ Ἰσραήλ. Αἱ τρεῖς αὐταὶ χῶραι εἶναι τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ ἰουδαϊσμοῦ. Αἱ ἄλλαι μεγάλαι ἑβραϊκαὶ κοινότητες εἶναι:

ἡ Γαλλία 500.000
ἡ Ἀργεντινὴ 450.000
ἡ Μεγάλη Βρεταννία 450.000
ὁ Καναδᾶς 254.000.
ἡ Ρουμανία 150.000
ἡ Βραζιλία 140.000
τὸ Μαρόκον 125.000
καὶ ἡ Νότιος Ἀφρικὴ 110.00

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ γενοκτονία τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης ἔκαμε ὅπως ἡ ἤπειρος αὐτὴ μὴ εἶναι πλέον τὸ κέντρον τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ ὅπου 58 ο)ο τοῦ ἑβραϊκοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κόσμου κατῴκει πρὸ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ χιτλερισμοῦ. Ὑπῆρχον πρότερον εἰς τὴν Εὐρώπην 9.500.000 (συμπεριλαμβανομένης τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως). Τώρα δὲν ὑπάρχουν παρὰ περίπου 4 ἑκατομμύρια.

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

ΖΥΡΙΧΗ (Ρώυτερ). — Μία ἐλβετικὴ ἐπιτροπὴ βοηθείας διὰ τὸ Ἰσραὴλ συνεστήθη εἰς τὴν Ζυρίχην διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ὥρισε ὡς σκοπόν της τὴν συγκέντρωσιν, ἐπὶ τίτλῳ δανείου, ποσοῦ 10 ἑκατομμυρίων ἐλβετικῶν φράγκων τὰ ὁποῖα θὰ ἐπενδυθοῦν εἰς προγράμματα ἀναπτύξεως εἰς τὸ Ἰσραὴλ καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ Νέγκεβ.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ προεδρεύεται ἀπὸ τὸν κ. Χὰνς Ὄφρεχτ, βουλευτὴν Ζυρίχης, καὶ περιλαμβάνει μεταξὺ τῶν μελῶν Ἐλβετοὺς πολιτευομένους καὶ ἄλλας προσωπικότητας.

Ὁμιλῶν εἰς συνέντευξιν τύπου διὰ νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν σύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ὄφρεχτ διετύπωσε τὴν εὐχὴν νὰ ἴδῃ τὴν ὑπόθεσιν Μπὲν Γκὰλ περαιουμένην τὸ ταχύτερον καὶ εἶπεν ὅτι αὐτὴ δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Ὁ πρώην πρεσβευτὴς τῆς Ἐλβετίας εἰς τὸ Ἰσραὴλ κ. Μπούρκαρτ εἰς μήνυμά του ἀπευθυνόμενον εἰς τοὺς ἱδρυτὰς τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπέτισε φόρον τιμῆς «εἰς τὴν παρασχεθεῖσαν συνεισφορὰν ὑπὸ τοῦ ἑβραϊκοῦ ἐκπολιτισμοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην» καὶ προσέθεσεν ὅτι πᾶσα βοήθεια παραχωρουμένη εἰς τὸ Ἰσραὴλ «δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο εἰς ποσὸν παρὰ ἡ ἐξόφλησις ἑνὸς χρέους εὐγνωμοσύνης.»

ΕΞΑΣΚΗΣΙΣ ΑΣΤΡΑΠΙΑΙΑΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

ΤΕΛ ΑΒΙΒ.—Μία ἄσκησις—ἔκπληξις ἐπιστρατεύσεως ἐφέδρων τοῦ σώματος τῶν θωρακισμένων, ἀρχίσασα τὸ ἑσπέρας τῆς προπαρελθούσης Δευτέρας ἐπερατώθη τὸ ἑσπέρας τῆς Τρίτης «κάπου» εἰς τὸ Ἰσραήλ.

Ἡ ἐν λόγῳ ἄσκησις εἶχε σκοπὸν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν μονάδων αὐτῶν νὰ ὑπολογίσουν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν στρατιωτῶν, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς διαταγῆς ἐπιστρατεύσεως μέχρις ἐκείνου ὅπου αἱ μονάδες των θὰ ἦσαν ἕτοιμαι πρὸς μάχην.

Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ὑπερέβησαν ὅλας τὰς προβλέψεις.

Η ΚΝΕΣΣΕΤ ΔΙΕΚΟΨΕ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.—Ἡ τρίτη σύνοδος τῆς 5ης Κνέσσετ ἔκλεισε τὴν 28 Μαρτίου τὰς ἐργασίας της λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα. Ὁ τελευταῖος ψηφισθεὶς νόμος εἶναι ἐκεῖνος τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἡμέρας ποὺ σημειώνει τὴν ἐπέτειον τῶν πεσόντων ἡρώων κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Καντὶς Λοὺζ ἐδήλωσε εἰς τὸν λόγον του τοῦ κλεισίματος τῶν ἐργασιῶν ὅτι ἡ εἰκοστὴ ἐπέτειος τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ γκέττο θὰ σημειωθῇ διὰ μιᾶς ἐκτάκτου συνεδριάσεως τῆς Κνέσσετ τὴν 21ην Ἀπριλίου.

Ἡ Βουλὴ θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της τὴν 6 προσεχοῦς Μαΐου.